

HOMILIE 29^E ZONDAG DOOR HET JAAR B MISSIEZONDAG ZA 20/ ZO 21 OKTOBER'12

Soms vallen mensen door de mand. Zonder het zelf te beseffen, laten zich erg in kaart kijken. Da façade stort in elkaar. Terwijl ze graag de indruk wekken oprecht en integer te zijn, komt plotseling hun ware aard boven als er eigenbelang in het spel is. Om dit evangelieverhaal goed te begrijpen, moeten we de voorgeschiedenis erbij betrekken, dat Jezus zijn vrienden heeft verteld over het lot, dat Jezus in Jeruzalem gevangen genomen zal worden en overgeleverd om gekruisigd te worden.

Wie een spannende en nare tijd tegemoet gaat, hoopt dan op zijn vrienden te kunnen rekenen. Als dan de vrienden geen echte bescherming bieden, dan mag er toch zeker van hen verwacht worden, dat ze morele steun bieden. Maar nauwelijks heeft Jezus dit doemscenario geschetst, of twee van zijn meest intieme vrienden, Johannes en Jacobus, wenden zich tot Jezus met het verzoek: **“Meester, wij willen dat U voor ons doet wat wij U vragen.”** Zo'n vraag alleen al, doet menigeen van ons al kwaad worden. Het lijkt wel een commando. Je hebt te doen wat van je gevraagd wordt. Reden genoeg om verontwaardigd te zijn. Geen medeleven dus voor Jezus van zijn beste vrienden, maar een commando. Wij willen...

Maar Jezus blijft vriendelijk. Zelfs wanneer blijkt, met welke bedoelingen zij bezig zijn: **“Geef dat in uw glorie een van ons aan uw rechter- en de ander aan uw linkerhand moge zitten.”** Het zijn gescheiden werelden, waarin zij verkeren. De wereld van Jezus, die weet heeft van het grote levensoffer, dat te Jeruzalem te wachten staat. En de wereld van de apostelen, die enkel denken aan belangrijk willen zijn, willen heersen en overheersen, terwijl het Jezus gaat om een houding van dienstbaarheid. Bovendien worden de vrienden geplaagd door een houding van overmoed. Niet zonder reden zegt Jezus: **“Ge weet niet wat ge vraagt.”** En op het antwoord, gesteld in zijn eigen beeldspraak waarin Jezus verwijst naar het drinken van de beker van het lijden en naar het doopsel van het sterven, antwoorden ze: **“Ja, dat kunnen wij.”**

Jezus wil hen verduidelijken, dat niet heersen, maar dienen de kern is van het christen zijn. Jezus waarschuwt hen, want hij kent zijn vrienden intussen. **“Net mensen,”** moet Hij gedacht hebben. Daarom de waarschuwing: **“Gij weet dat zij, die als heersers der volkeren gelden, hen met ijzeren vuist regeren en dat de groten misbruik maken van hun macht over hen. Dit mag bij u niet het geval zijn.”** Jezus weet, dat zij die machtig geworden zijn, hun macht in stand houden ten koste van anderen. Met ijzeren vuist laten ze zich gelden. Niets en niemand ontziend. Die bekoring is er voor iedereen. Daartegenover geeft Jezus een ander voorbeeld: **“Wie onder u groot wil worden, moet dienaar van u zijn, en wie onder u de eerste wil zijn, moet aller slaaf wezen, want ook de Mensenzoon is niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en om zijn leven te geven als losprijs voor velen.”**

Als Jezus ons zijn Blijde Boodschap verkondigt, wil Hij deze ommezwaai in onze mentaliteit bewerken. Dat wij van heerszuchtige tot dienende mensen worden. Hoeveel slachtoffers hebben op macht beluste heersers in de loop van de eeuwen niet gemaakt. Overall komt de drang naar macht voor. Gelukkig zijn er ook mensen die het tegendeel vorm gegeven hebben. Onze heiligen.

Vandaag is het missiezondag. Wij bidden dat deze boodschap, die de wereld van binnenuit moet veranderen, niet verstomt maar uitgedragen en

voorgeleefd wordt tot aan de uiteinden der aarde. En ook wij, die ons zo vaak slechts 'christen-van-huis-uit' noemen, moeten telkens weer opnieuw onszelf hernemen en ons op het spoor van de dienstbaarheid plaatsen. 'Zieltjes winnen' wordt de missionering van de wereld vaak badinerend genoemd. Maar het is het medicijn voor een mensheid die zich anders naar het leven staat.

Paus Franciscus verwoordt de taak van de kerk mooi, wanneer hij zegt dat de belangrijkste missie van de Kerk erin bestaat om Gods liefde naar de mensen te brengen, vooral naar de meest kwetsbare mensen. Dat is bijvoorbeeld aartsbisschop Romero van San Salvador uitdrukkelijk heeft gedaan: Gods liefde onder kwetsbare mensen brengen. Afgelopen zondag werd bisschop Romero heilig verklaard. Hij had het opgenomen voor de armen en hun uitbuiting aan de orde gesteld. Via een doodseskader werd hij, terwijl hij de eucharistie vierde, achter het altaar dood geschoten. Hij ondervond hoe machtshebbers met ijzeren vuist regeren. Hij weerstond ze door zijn leven te geven.

Deze mensen laten zien, hoe de boodschap van Jezus de wereld kan veranderen en daarom mag zij niet verstommen.

Vandaag wordt ons ook gevraagd dat we missionering ook financieel zouden ondersteunen. Laten we dus gul zijn bij de omhaling, zodat we ook op die manier bijdragen aan het uitdragen van Gods liefde. Amen.